

VANGRAMBEREN, Victor (Everberg 29 april 1885 – Erps-Kwerps 27 mei 1970).

Was na zijn priesterwijding op 19 september 1908

leraar aan het Sint-Maria-Instituut te Schaarbeek. Op 5 augustus 1914 werd Vangramberen legeraalmoezenier. Hij bleef aan het front tot zijn overplaatsing op 15 april 1918 naar het militair hospitaal te Cap Ferrat. Nadien werkte hij als aalmoezenier in het hospitaal te Sainte-Lunaire en te Chambéry. Op 30 augustus 1919 werd hij gedemobiliseerd. Hij ontving verscheidene eretekens. Na de oorlog was Vangramberen onderpastoor van Sint-Joost-ten-Node (tot 1927) en pastoor-deken van Zaventem (1927-1965). Hij zette zich in voor de uitbreiding van het onderwijs en de sociale organisaties in zijn parochies.

Aan het IJzerfront was Vangramberen actief in het **Secretariaat der Katholieke Vlaamsche Hoogstudenten**, waar hij in 1916 hielp bij de oprichting van een permanent secretariaat in het college van Veurne. Hij richtte er een wetenschappelijke uitleenbibliotheek op, die de frontsoldaten moest helpen zichzelf te ontwikkelen en publiceerde over maatschappijleer. In augustus 1916 nam hij het initiatief tot het samenstellen van het *Mis- en Gebedenboek van den Vlaamschen soldaat*. Vangramberen behoorde tot de vaste medewerkers van *De Belgische Standaard*, waarin hij de gematigde invloed van Maria Belpaire niet waardeerde. Hij stelde voor een raad van medewerkers samen te stellen die de redacteur pater Ildefons Peeters zou bijstaan om het blad druktechnisch, propagandistisch en redactioneel te verbeteren. Toen er spanningen ontstonden in de kringen rond *De Belgische Standaard*, was Vangramberen de woordvoerder van de voorstanders van een grotere invloed van de **Frontbewe-**

ging op het blad. Op 18 september 1916 ondertekende hij mee het akkoord waardoor *Ons Vaderland* het orgaan van de Frontbeweging werd.

LITERATUUR: Pater Hildebrand, *Het Vlaamsgezinde dagblad "De Belgische Standaard"*, 1957; – C. Verschaeve, *Oorlogsindrukken*, 1996.

ILLUSTRATIE(S), zie: Frontbeweging.

NELE BRACKE